

COLUMN 50 - TIEN JAAR

Tien jaar website, vandaag 6 oktober –het moment waarop ik deze column schrijf- is het precies 10 jaar geleden dat we onze website zijn gestart. Waar blijft de tijd. Het betekent ook dat wij allebei al ruim 10 jaar met pensioen zijn. We hebben allebei met heel veel plezier gewerkt en allebei hebben we het werk geen seconde gemist. Er waren nog zoveel andere leuke dingen waar we ons mee bezig konden houden en waar we eindelijk de tijd voor kregen.

Een funeraire website. Niet alleen mogelijk gemaakt door onze steeds groeiende interesse in de funeraire cultuur, maar ook mogelijk gemaakt door moderne communicatietechnieken waar we op onze ouwe dag toch redelijk goed mee konden werken. En mogelijk gemaakt door een webmaster-in-de-familie.

We begonnen ambitieus wat betreft de frequentie van de updates. Elke maand een nieuwe update met nieuwe informatie. Hmm, dat was toch wel wat veel ... Het werd elke 6 weken. Niet dat er te weinig funerairs was te melden, maar ons werktempo werd door ons iets naar beneden bijgesteld. Stonden we vroeger om half zeven op, dat zagen we vanaf de eerste dag van ons pensioen al niet meer zitten. Dat werd zeven uur, maar dan wel met krant en koffie op bed. Meteen aan het werk? Nee, eerst een rustig ontbijt. Zelfs 1x per twee maanden bleek nog wat te ambitieus.

De ambitie om de inhoud op peil te houden werd en wordt daarentegen steeds verder naar boven bijgesteld. Het feit dat de Koninklijke Bibliotheek onze website heeft opgenomen om deze als waardevol te behouden voor het nageslacht, mag hiervan getuigen. We zijn misschien niet de enige, maar we zijn er wel trots op.

Eenmaal per 3 maanden is goed vol te houden, voor mij sowieso want Rindert doet er het allermeeeste werk aan. Zijn lust en zijn leven is researchen, schrijven en publiceren en daar is de website een prachtig medium voor. Bij hem en voor hem moet alles kloppen, terwijl ik er lustig op los kan ouwehoeren. Daarom is hij zogenaamd wel eens jaloers, als hij ziet dat ik een column eruit rammel, terwijl hij (zucht) veel langer bezig is.

Ik geef toe dat ik Rindert nogal eens de bomen heb ingejaagd omdat de deadline naderde en de column nog geschreven moest worden. Hij kreeg daar de zenuwen van. Nu weet hij dat het altijd wel goed komt. Hij is en blijft een leraar in hart en nieren. De kennis die hij heeft en vergaart wil hij graag met anderen delen. Royaal en genereus stelt hij die ter beschikking, kijk maar naar alle artikelen die hij in PDF gratis ter beschikking stelt. Zelfs onze reisgidsen zijn voor € 5,- in PDF te verkrijgen. Rijk zullen we daar nooit van worden en we snappen best waarom...

Het is ook de vijftigste update. Vijftig keer nieuwe info, vijftig keer een column. Goh, wie had dat van mij gedacht, ik zeker niet. Schrijven is leuk en als ik er tijd voor had, dan zou ik veel meer schrijven. Maar het leven is kort en er zit geen elastiek aan de tijd. Ik kan niet alles doen wat ik leuk vind. Vijfendertig jaar geleden maakten wij een atelier in huis, ingericht als boekbindatelier voor Rindert en als keramiekatelier voor mij. Samen in een kleine ruimte, dat gaat prima, hoewel ik toegeef dat ik met mijn klei soms wel enige expansiedrang heb. Zit Rindert er niet, dan kan ik zijn bureau altijd goed gebruiken. Toen het funeraire aspect erbij kwam, bedacht ik de naam Atelier Terre aarde. Van aarde (klei) wordt keramiek gemaakt, 'terre' betekent ook aarde; denk ook aan terra-cotta. En dan is de stap naar 'ter aarde' snel gemaakt. Ter aarde bestellen laat de mens terugkeren in de aarde, volgens Bijbelse begrippen terugkeren naar de aarde waaruit hij gekleed is. En zo ontmoeten keramische en funerair cultuur elkaar in ons atelier.

Ook ik wil mijn kennis over (het maken van) keramiek graag delen, gratis. Daarover worden even vaak onzinnige dingen gezegd als over de funeraire wereld. Maar het is ook wel lastig voor buitenstaanders om

alle begrippen uit elkaar te houden. Zelfs binnen de funeraire wereld wordt het begrip 'kerkhof' nog vaak fout gebruikt, net zoals het feit dat het woord 'keramiek' een verzamelnaam is voor alles wat van 'gebakken aarde' is gemaakt.

Terre en Aarde is dubbelop, net zoals funerair en keramiek dubbel kan zijn: ze ontmoeten elkaar in grafstenen, grafversieringen en in urnen.

Er zijn veranderingen geweest. De rubriek 'Vraag en antwoord' is opgedoekt. Wij hadden altijd wel een vraag, maar er antwoordde (bijna) nooit iemand. Ook een vraag om een reactie, een mening, een visie er over of op ... blijkbaar moet je dat niet doen, een website is daar blijkbaar niet het geëigende middel voor.

De rubriek "Wist u dat", bedoeld als heel kort itempje is uitgegroeid tot een klein thema. Rindert kan het niet laten.

Mijn rubriek 'Verlieskunst' stond er oorspronkelijk op, is eraf geweest en weer teruggekeerd. De funeraire reizen hebben erop gestaan zolang we deze reizen organiseerden, maar nu heeft dat weinig zin meer. De 'Gast aan het woord' kwam erbij, het 'Persoonlijk verhaal', 'de boekenkast' en de 'funeraire reist(r)ip'. Veel is in PDF gezet, waardoor iedereen het gemakkelijk kan downloaden. Dag mag, voor het eigen leesgemak, natuurlijk niet om het te kopiëren en het zelf elders te plaatsen. Het © en auteursrecht blijven natuurlijk wel bij ons.

Een kwestie van vertrouwen.

De fotoalbums zijn er momenteel vanaf. Ze komen wel weer terug in een andere vorm, ze zijn nu nog even 'under construction'.

Er komt nu een nieuwe rubriek bij: 'Specials'. Hoewel, in feite staat de eerste special als inleiding in de rubriek 'Europa', een boekje in PDF dat Rindert jaren geleden maakte op verzoek van een filmproducent die van plan was om er een televisieserie van te maken, na 'Begraven en Begraafplaatsen (in Nederland)' van Teleac. Het boekje, dat de basis moest zijn van de serie is er gekomen, de televisieserie -helaas- niet.

Daarom is de eerste 'special' van mij. Voor wie er kennis van wil nemen. En die heeft als titel 'Wat is funeraire cultuur'. Voor ons is dat niet zo'n moeilijke vraag, maar wij zijn natuurlijk ook maar simpele zielen. In de afgelopen Week van de Begraafplaats heb ik een lezing gemaakt over dit thema (in dit geval wel beperkt tot de begraafplaats) en gehouden op het Sint Catharinakerkhof in Eindhoven. Deze lezing is toegespitst op 'het Catrien' vanwege het feit dat de lezing in hun nieuwe aula werd gehouden en de rondleiding op hun begraafplaats. In ongewijzigde vorm en met foto's kunt u kennismaken van mijn lezing. Het mocht maar 3 kwartier duren, dus moest ik mij erg beperken, anderhalf uur was ook wel gemakkelijk te vullen geweest.

Bij een van de volgende updates krijgt u van mij een special over 'keramiek op begraafplaatsen'. Dat wil niet zeggen dat alle toekomstige specials van ons afkomstig moeten zijn. Heeft iemand van jullie iets 'speciaals' over een funerair onderwerp en wil je die kennis delen ter meerdere eer en glorie en het behoud van en begrip voor de funeraire cultuur? Grijp je kans en stuur ons je special.

Kortom: wij zijn een echtpaar en een website in beweging, hoewel dat 'echtpaar in beweging' tegenwoordig meer in figuurlijke dan in letterlijke zin is!

We zijn voorlopig voornemens om er nog eens tien jaar en vijftig updates aan vast te plakken, aan ons zal het niet liggen.